

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza: (i) nie uznała, iż między tymi znakami towarowymi istniały wystarczające różnice pod względem wizualnym, fonetycznym i koncepcyjnym, w szczególności w ramach analizy koncepcyjnych znaczeń tych znaków towarowych; (ii) nie określiła i nie zbadała prawidłowo elementów dominujących kolidujących ze sobą znaków towarowych; (iii) nie uwzględniła prawidłowo poziomu uwagi przeciętnego konsumenta tej kategorii rozpatrywanych towarów.

Skarga wniesiona w dniu 22 listopada 2011 r. — Anbouba przeciwko Radzie

(Sprawa T-592/11)

(2012/C 25/118)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Issam Anbouba (Homs, Syria) (przedstawiciele: adwokaci M.-A. Bastin i J. M. Salva)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności niniejszej skargi w całości;
- stwierdzenie zasadności niniejszej skargi w odniesieniu do wszystkich zarzutów;
- wyrażenie zgody na połączenie niniejszej skargi ze skargą wniesioną w sprawie T-563/11;
- orzeczenie, iż możliwe jest częściowe stwierdzenie nieważności zaskarżonych aktów, ponieważ część aktów, których nieważność należy stwierdzić może zostać oddzielona od całego aktu;
- w konsekwencji:
 - częściowe stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2011/685/WPZiB z dnia 13 października 2011 r. i rozporządzenia Rady (UE) nr 1011/2011 z dnia 13 października 2011 r. poprzez usunięcie z nich nazwiska Issama ANBOUBY oraz wzmianki dotyczącej wspierania przez niego aktualnego reżimu syryjskiego;
 - ewentualnie stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2011/685/WPZiB z dnia 13 października 2011 r. i rozporządzenia Rady (UE) nr 1011/2011 z dnia 13 października 2011 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii;
 - ewentualnie stwierdzenie, że decyzje te oraz rozporządzenie nie mają zastosowania do Issama ANBOUBY i nakazanie usunięcia jego nazwiska oraz

dotyczącej go wzmianki z wykazu podmiotów objętych sankcjami Unii Europejskiej;

- zasądzenie od Rady kwoty określonej tymczasowo na 1 EUR tytułem odszkodowania i zadośćuczynienia celem naprawienia krzywdy doznanej przez skarżącego i szkody poniesionej przez niego na skutek wskazania Issama ANBOUBY jako wspierającego aktualny reżim syryjski;
- obciążenie Rady całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty, które co do istoty są identyczne lub podobne do zarzutów podniesionych w sprawie T-563/11 Anbouba przeciwko Radzie.

Skarga wniesiona w dniu 28 listopada 2011 r. — Al-Chihabi przeciwko Radzie

(Sprawa T-593/11)

(2012/C 25/119)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Fares Al-Chihabi (Aleppo, Syria) (przedstawiciele: L. Ruessmann i W. Berg, avocats)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzeń Rady (UE): nr 878/2011 z dnia 2 września 2011 r.⁽¹⁾ i nr 1011/2011 z dnia 13 października 2011 r.⁽²⁾, jak również decyzji Rady: 2011/522/WPZiB z dnia 2 września 2011 r.⁽³⁾ i 2011/684/WPZiB z dnia 13 października 2011 r.⁽⁴⁾, jak również wszelkich późniejszych aktów prawodawczych przedłużających lub zastępujących środki ograniczające, w zakresie, w jakim odnoszą się one do skarżącego;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi cztery zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa do dobrej administracji, w szczególności w zakresie obowiązku uzasadnienia, o którym mowa w art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 216 TFUE oraz art. 14 ust. 2 rozporządzenia Rady (UE) nr 442/2011⁽⁵⁾.
- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia przysługującego skarżącemu prawa do obrony, w szczególności w zakresie prawa do bycia wysłuchanym oraz prawa do kontroli sądowej przestrzegania tego prawa.

- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia przysługujących skarżącemu praw podstawowych w sposób bezzasadny i nieproporcjonalny, w szczególności prawa do własności, prawa do poszanowania dobrego imienia i reputacji, prawa do podejmowania pracy i prowadzenia działalności gospodarczej, a także prawa do domniemania niewinności.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący naruszenia przysługującego skarżącemu prawa do prywatności, albowiem zamrożenie funduszy i ograniczenie swobody przemieszczania się stanowią także nieproporcjonalne naruszenie przysługującego skarżącemu prawa do prywatności, jak też naruszenie ogólnej zasady proporcjonalności.

- (¹) Rozporządzenie Rady (UE) nr 878/2011 z dnia 2 września 2011 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 442/2011 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii (Dz.U. L 228, s. 1).
- (²) Rozporządzenie Rady (UE) nr 1011/2011 z dnia 13 października 2011 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 442/2011 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii (Dz.U. L 269, s. 18).
- (³) Decyzja Rady 2011/522/WPZiB z dnia 2 września 2011 r. zmieniająca decyzję 2011/273/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Syrii (Dz.U. L 228, s. 16).
- (⁴) Decyzja Rady 2011/684/WPZiB z dnia 13 października 2011 r. zmieniająca decyzję 2011/273/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Syrii (Dz.U. L 269, s. 33).
- (⁵) Rozporządzenie Rady (UE) nr 442/2011 z dnia 9 maja 2011 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii (Dz.U. L 121, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 24 listopada 2011 r. — Bricmate przeciwko Radzie

(Sprawa T-596/11)

(2012/C 25/120)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bricmate AB (Sztokholm, Szwecja) (przedstawiciele: C. Dackö, A. Willems i S. De Knop, avocats)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 917/2011 z dnia 12 września 2011 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła

nałożonego na przywóz płytek ceramicznych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 238, s. 1) w zakresie, w jakim dotyczy ono skarżącej;

— obciążenie pozwanej kosztami postępowania;

— w razie odrzucenia bądź oddalenia skargi — orzeczenie, że każda ze stron pokrywa własne koszty.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1) Zarzut pierwszy, wedle którego:

— stwierdzenie wystąpienia szkody oraz analiza istnienia związku przyczynowego dotknięte są błędami w zakresie ustalenia stanu faktycznego oraz rażącym błędem w ocenie, a ponadto Komisja Europejska i Rada (zwane dalej łącznie „instytucjami”) nie dochowały należytej staranności, a także naruszyły art. 3 ust. 2 i 6 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343, s. 51) w ten sposób, że nie dokonały bezstronnej oceny twierdzeń, jakoby dane dostarczone przez Eurostat były nieścisłe.

2) Zarzut drugi, dotyczący:

— braku uzasadnienia, naruszenia prawa do obrony, a ponadto naruszenia art. 17 rozporządzenia 1225/2009 w zakresie oceny różnic w poziomie przetworzenia pomiędzy płytkami ceramicznymi pochodzącymi z Chin, a płytkami ceramicznymi wytwarzanymi w Unii.

Skarga wniesiona w dniu 30 listopada 2011 r. — Dansk Automat Brancheforening przeciwko Komisji

(Sprawa T-601/11)

(2012/C 25/121)

Język postępowania: duński

Strony

Strona skarżąca: Dansk Automat Brancheforening (Fredericia, Dania) (przedstawiciele: K. Dyekjær, T. Høg i J. Flodgaard)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1 decyzji Komisji z dnia 20 września 2011 r. w sprawie nr C 35/2010 (ex N 302/2010) w przedmiocie opłat od internetowych gier losowych, jakie Królestwo Danii zamierza wprowadzić na mocy Lov om afgifter af spil (ustawy o opłatach od gier i zakładów);